

תת"ע 3993/12/19 - מדינת ישראל- ב"כ, בהעדר נגד סאמר עזאזמה סאמר עזאזמה- בהעדר

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 3993-12-19 מדינת ישראל נ' סאמר עזאזמה

בפני כבוד השופטת אושרת חנה בר
מאשימה מדינת ישראל- ב"כ
בהעדר

נגד
נאשמים סאמר עזאזמה סאמר עזאזמה- בהעדר
עו"ד מגירה סאמי - בהעדר

החלטה

1. בפני בקשה להורות על ביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש וזאת בהתאם לסמכותי לפי סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.

2. על פי האמור בדוח שמספרו 34212109556 למבקש יוחסה עבירה של נהיגה בקלות ראש, עבירה בניגוד לסעיף 62(2) התעבורה, עבירה מיום 24/02/2019.

3. בגוף הדוח צוין כי על המבקש להתייצב לדיון ביום 05.01.2020 המבקש קיבל את הדוח לידי מהשוטר.

בדיון ביום 05.01.2020, בהעדר התייצבות של המבקש, נשפט המבקש בהעדרו.

בגזר הדין נדון המבקש לעונשים של קנס בסך 1,000 ₪, פסילה בפועל לתקופה של 3 חודשים ופסילה על תנאי של שלושה חודשים למשך שלוש שנים.

4. לטענת ב"כ המבקש, המבקש לא התייצב בשל התפשטות נגיף הקורונה וסבר כי הדיון בעניינו נדחה.

עוד טען ב"כ המבקש, כי ידע על גזר הדין כאשר נעצר על ידי שוטר.

ב"כ המבקש כפר בעובדות כתב האישום וטען כי יגרם לו עיוות דין במידה ולא יתן לו יומו.

5. המשיבה התנגדה לבקשה, לטענתה המבקש קיבל את הדוח לידי ואף חתם על ההזמנה ובה מועד הדיון בו נשפט בהעדר.

עוד טענה המשיבה, כי במועד הדיון אליו הוזמן המבקש מגיפת הקורונה טרם הגיעה לישראל, כך שלא ברור על מה סומך המבקש את טענותיו. כמו כן, היה על המבקש לברר אם הדיון בעניינו נדחה.

עוד טענה המשיבה, כי המבקש לא הראה טעמים המצדיקים ביטול פסק הדין בהעדר וכי יגרם לו עיוות דין בעניינו.

דין

6. בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהן:

האחד - סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

השני - אם יגרם לנאשם עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 **סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל** (2.10.03), פסקה 8:

"יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שערו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט יעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו..."

7. אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (25.3.18) (להלן - **רע"פ סאלם**):

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה..."

ובהמשך:

"כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם למבקש, ישקול בית

המשפט אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים על מנת לבחון את תקפותה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דיון כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו".

8. בעניינו של המבקש, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטיעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 **להב שמואל נ' מדינת ישראל** (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 **מוסברג עופר נ' מדינת ישראל** (30.10.08).

9. בחנתי את טענותיו של המבקש ולא מצאתי כי יש מקום להיעתר לבקשה.

המבקש אינו יכול לעשות דין לעצמו ולא להתייצב לדיון אליו הוזמן, ללא שקיבל כל החלטה שיפוטית בעניינו באשר לדחיית מועד דיון.

ומכל מקום, אם חשש המבקש מפני התפשטות נגיף הקורונה, היה עליו להגיש בקשה מתאימה לדחיית מועד דיון בעניינו.

צודקת ב"כ המשיבה, כי במועד הדיון אליו הוזמן המבקש, טרם החל סגר עקב נגיף הקורונה בישראל וטרם נדחו דיונים משפטיים.

10. בנוגע לטענה כי יגרם למבקש עיוות דין אם לא ינתן לו יומו, כפי שנקבע ברע"פ סאלם שלעיל:

"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה."

טענה כללית כי המבקש כופר בביצוע העבירה אין בה די כדי לבסס טענת עיוות דין הצדיקה ביטול פסק דין (ראו רע"פ 2573/17 **גייאר נ' מדינת ישראל** (6.9.17)).

המבקש לא טרח לפרט את טענות ההגנה, ככל שקיימות, ולפיכך לא עמד בנטל בעניין זה.

11. באשר לעונש, המבקש נדון לפסילה בפועל לתקופה של 3 חודשים, פסילה על תנאי וקנס.

כעולה מכתב האישום ומגזר הדיון שניתן בהעדר מדובר בנהיגה שיצרה סיכון בכביש בסמוך לבית הספר. אין בעונש שהוטל על המבקש כדי להחמיר עימו.

12. **בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדיון ולא להשתמש בסמכותו**

להאריך מועדים כדבר בשגרה.

ראו בעניין זה ע"פ(באר שבע) 4252/07 נאוה משיח נ' מדינת ישראל (5.11.07):

" לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט(3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט".

13. לאור האמור, משלא שוכנעתי כי היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש ומשלא לא שוכנעתי כי יגרם למבקש עיוות דין במידה ולא ינתן לו יומו ומשמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון, הבקשה נדחית.

המבקש יפעל על פי האמור בגזר הדין.

14. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, א' אייר תשפ"א, 13 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.